

Karakteristik af den højtærede Regerings Stilling til de af os forelagte Lovforslag; og det er mig derfor ogsaa en Skuffelse, at man, selv om man indrømmer, at Tiden er inde, og at en Lovgivning som den af os foreslaaede er paakrævet, dog ikke tør gaa med til at gennemføre en Skattelovgivning, som er haardt tiltrængt, en Skattelovgivning, hvis sociale Virkninger ubestridt vilde gaa i Retning af at hjælpe paa de Vanskeligheder, Tiden i Øjeblikket har medført, og at man ikke tør gaa med til det, fordi man er bange for, at der ligger den skjulte Hensigt i de forelagte Forslag at gøre den nugældende Ejendomsbeskatning umulig i den kommende Tid. Jeg tror, at det er den politiske Betragtning, man gør gældende, men som efter min Opfattelse er ganske forkert.

Forholdene ligger saadan, at den Ændring i Ejendomsbeskatningen, man baade statsligt og kommunalt har faaet gennemført, den har vi ganske vist nylig faaet gennemført, men kun ved en Overenskomst mellem Partierne om at tage saa lempeligt paa den Ændring, man gennemførte fra det bestaaende, som vel muligt. Det er jo soleklart, at vi gennem disse Forhandlinger har prøvet paa at faa en videregaaende Ændring i Ejendomsbeskatningen gennemført, fordi vi ud fra vore Synspunkter maatte mene, at jo mere man gik bort fra Bygningsbeskatning over til Grundbeskatning, des heldigere vilde vort Samfund være stillet. Nu har Forholdene, siden disse Ændringer er vedtaget, formet sig stærkere og stærkere i Retning af, at det er mærkbart for enhver, at Bygningsbeskatningen i Øjeblikket er en Hemske for en sund Udvikling indenfor vort Erhvervsliv, ikke mindst paa Bygge- og Boligforholdenes Omraade. Derfor forekommer det mig, at man ikke i det hele og store kan sige, at Tiden i Øjeblikket ikke er inde til, at man fremfører til Overvejelse Forslag af den Art, som her foreligger, og prøver paa at vurdere for og imod hinanden dette: om man af Hensyn til, at man for kort Tid siden naaede en Overenskomst, skulde undlade at fremføre og søge at gennemføre Lovgivningsforanstaltninger, som i deres Virkninger kunde bidrage til at mildne Vanskeligheder, som vi paa mange Omraader staar i i Øjeblikket. Derfor er den højtærede Indenrigsministers Stilling til de forelagte Forslag mig en Skuffelse. Jeg synes, at vi fra det radikale Venstres Side i Henhold til Fortiden og til tidligere Behandlinger af det foreliggende Spørgsmaal

kunde have ventet en lidt større Velvillie og lidt mindre Angst for at lade sin Venlighed overfor Grundskyldstanken komme til praktisk Udslag.

Angaaende Enkelthederne i Lovforslaget og den højtærede Indenrigsministers Bemærkninger til disse skal jeg blot anføre, at for den kommunale Ejendomsskylds Vedkommende er det fuldkommen rigtigt, at man i den gældende Lov om kommunale Ejendomsskatter har en Maksimumsgrænse, som man i Amts- og Sognekommuner kan gaa til ved Paaligningen af Skatter paa fast Ejendom. Jeg har ikke været i Stand til at faa oplyst, i hvor stor Udstrækning disse Maksimumsgrænser er naaet, men jeg har den Opfattelse, at man mange Steder baade i Amts- og Sognekommuner har en Skatteudskrivning, der ikke nær udnytter de i Loven fastsatte Maksimumsgrænser. Hvis det er rigtigt, vil en større Skatteudskrivning af personlige Skatter og for Amtskommunernes Vedkommende en Skatteudskrivning i Henhold til Landkommunallovens § 50 ikke være nødvendig paa alle de Omraader, hvor man er i Stand til helt at udnytte Maksimumsgrænserne for Ejendomsbeskatning. En saadan Udnyttelse af Maksimumsgrænserne for Ejendomsbeskatning vil medføre, at man for Bykommunernes Vedkommende faar en forstærket Skatteudskrivning af Grundene til Gunst for den Bygningsskat, der i Øjeblikket virker paa den Maade, jeg tidt har paapeget, og det vil for Bykommunernes Vedkommende uvægerligt føre til, at man for Parcelbyggeriet i Særdeleshed faar langt gunstigere Vilkaar, foruden at man i Øjeblikket letter Skattebyrden allerstærkest for Parcelbyggerne, der sikkert er haardest ramt af den nuværende Bygningsskat. Gennem en forstærket Beskatning af Grundene i Byerne og deromkring vil man absolut give Stødet til, at Byggegrundene bliver ført frem til Udnyttelse paa lempeligere Vilkaar, og man gør det derved muligt, at Byggeriet kan foregaa billigere og Huslejen sænkes, og Konkurrencen for de ældre Bygninger paaføres paa en saadan Maade, at hele den sociale Virkning absolut maa mærkes. Hvis det, efter at det i et eventuelt Udvalg er oplyst, hvorvidt man kommunalbeskatningsmæssigt har udnyttet de Maksimumsbestemmelser, den nuværende Lovgivning hjemler ved Paaligning af Skat til Kommunens Husholdning, viser sig, at Maksimumsgrænserne ikke er udnyttet, vil jeg for mit Vedkommende derfor se en overordentlig heldig Paavirkning i Retning af